PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2006. gada 11. jūlijā *

Lieta T-252/04

Caviar Anzali SAS, Kolomba (Francija), ko pārstāv Ž. F. Žezī [*J.-F. Jésus*], *avocat*,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv A. Foliards-Mongirāls [*A. Folliard-Monguiral*], pārstāvis,

atbildētājs,

* Tiesvedības valoda — franču.

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks —

Novomarket, SA, Madride (Spānija),

par prasību atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2004. gada 19. aprīļa lēmumu lietā R 479/2003-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Caviar Anzali SAS* un *Novomarket, SA*.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs Dž. D. Kuks [*J. D. Cooke*], tiesneši R. Garsija-Valdekasass [*R. García-Valdecasas*] un I. Labucka,
sekretāre B. Pastora [*B. Pastor*], sekretāra palīdze,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 18. jūnijā,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 7. septembrī,

pēc tiesas sēdes 2005. gada 8. novembrī

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 59. pants, 62. panta 1. punkts un 74. pants grozītajā Padomes 1993. gada 20. decembra regulā (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) paredz:

"*59. pants*

Termiņi un apelācijas veids

Paziņojumu par [Apelāciju padomei adresētu] apelāciju iesniedz [Iekšējā tirgus saskaņošanas] Birojā [preču zīmes, paraugi un modeļi] divu mēnešu laikā pēc tā lēmuma izziņošanas, par ko apelāciju iesniedz. Paziņojumu uzskata par iesniegtu tikai tad, kad ir samaksāta apelācijas nodeva. Četru mēnešu laikā pēc lēmuma izziņošanas iesniedz rakstveida paziņojumu, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums.

[..]

62. pants

Lēmumi attiecībā uz apelācijām

Pēc apelācijas pārbaudes attiecībā uz pieņemšanu izskatīšanai Apelāciju padome lemj par apelāciju. Padome var vai nu darboties tās instances kompetences jomā, kas atbildīga par apelācijai nodoto lēmumu, vai nodot lietu šai instancei turpmākai izskatīšanai.

[..]

74. pants

Faktu pārbaude, ko Birojs veic pēc savas iniciatīvas

1. Lietas izskatīšanas procesa laikā Birojs izskata faktus pēc savas iniciatīvas, tomēr lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīvu pamatu reģistrācijas noraidīšanai, Birojs aprobežojas ar faktu, pierādījumu un argumentu, ko puses iesniegušas, pārbaudi.

2. Birojs var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi."

Prāvas priekšvēsture

2 2001. gada 18. aprīlī *Novomarket, SA* Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu atbilstoši Regulai Nr. 40/94.

3 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija grafisks apzīmējums, kas attēlots šādi:

4 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 29. klasē ("kaviārs, zivis un konservētas zivis, zivju ikri un konservētas jūras veltes, konservētas jūras veltes"), 31. klasē ("zivju ikri un konservētas jūras veltes") un 35. klasē ("informatīvie un konsultatīvie pakalpojumi attiecībā uz mazumtirdzniecību, importu un eksportu, komercdarījumu vadīšanu") atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.

5 2002. gada 6. maijā *Caviar Anzali SAS* iesniedza iebildumus pret pieteiktās Kopienas preču zīmes reģistrāciju. Iebildumi attiecās tikai uz daļu no Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm, proti, šādām precēm:

— "kaviārs, zivis un konservētas zivis, zivju ikri un konservētas jūras veltes, konservētas jūras veltes", kas ietilpst 29. klasē;

— "zivju ikri un gliemežnīcas", kas ietilpst 31. klasē.

6 Iebildums pamatots ar to, ka pastāv Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā sajaukšanas iespēja starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un agrāko preču zīmi, kuras īpašniece ir prasītāja. Konkrētā agrākā preču zīme, kas Francijā ir reģistrēta ar numuru 92 432 018 attiecībā uz kaviāru (29. klase) un kuras pieteikuma iesniegšanas datums ir 1992. gada 28. augusts, un kas atbilstoši starptautiskajiem nolīgumiem ir reģistrēta ar numuru 597 147 attiecībā uz to pašu preci, un kuras pieteikuma iesniegšanas datums ir 1993. gada 18. februāris, ir grafiska preču zīme "CAVIAR ASTARA", kas attēlota šādi:

7 Paziņojums par iebildumiem bija sagatavots franču valodā un kā pierādījums par agrāko preču zīmju reģistrāciju tajā bija ietverta 2001. gada 19. novembra reģistrācijas apliecības, ko izdevis Rūpnieciskā īpašuma valsts institūts (preču zīmju reģistrācijas jomā kompetenta iestāde Francijā) kopija, kā arī angļu valodā rakstīts izraksts par 2001. gada 14. novembrī atbilstoši starptautiskajiem nolīgumiem veiktu preču zīmes reģistrāciju, ko izsniegusi Vispasaules intelektuālā īpašuma organizācija (*WIPO*).

8 2002. gada 18. jūnijā ITSB Iebildumu nodaļa lūdza prasītāju noteikt, kuru no divām valodām — angļu vai spāņu — tā vēlas izmantot kā procesa valodu, un informēja prasītāju, ka visiem turpmākiem paziņojumiem jābūt iesniegtiem procesa valodā vai tiem jābūt pievienotam tulkojumam. Atbildot prasītāja 2002. gada 1. jūlijā iesniedza angļu valodā rakstītu paziņojumu par iebildumiem.

9 2002. gada 14. oktobrī Iebildumu nodaļa informēja prasītāju, ka tās rīcībā ir termiņš līdz 2003. gada 15. februārim, lai papildinātu faktus, pierādījumus vai apsvērumus, kas iesniegti tās iebildumu pamatojumam. Vēstulē bija norādīts:

"Ja Jūs noteiktajā termiņā neiesniegsiet faktus, pierādījumus vai argumentus, [ITSB] pieņems lēmumu par iebildumiem, pamatojoties uz tā rīcībā esošajiem pierādījumiem. Ja iepriekš minētajā noteiktajā termiņā netiks iesniegti vajadzīgie dokumenti, lai pierādītu agrākās tiesības, kas izmantotas iebildumu pamatojumam, vai lai pierādītu būtiskos nosacījumus izvirzīto pamatu piemērošanai, iebildumi tiks noraidīti, neveicot pārbaudi pēc būtības.

[..]

Vēršam uzmanību uz to, ka visiem dokumentiem jābūt iesniegtiem procesa valodā vai tiem jābūt pievienotam tulkojumam. [ITSB] neņems vērā dokumentus, kas nebūs tulkoti procesa valodā [..].

Tulkojums ir nepieciešams arī visiem dokumentiem vai apliecībām, kas no [procesa] sākuma un līdz šim brīdim ir pievienoti lietas materiāliem un kas nav procesa valodā [..]. Šāds tulkojums ir jāiesniedz kā atsevišķs dokuments, kas precīzi atveido oriģinālā dokumenta formu un saturu. Tajā ir jābūt atkārtotām visām būtiskajām detaļām, kas norādītas pievienotajos paskaidrojumos.

[..]

Pretējā gadījumā [ITSB] neņems vērā neiztulkotos dokumentus un pieņems lēmumu par iebildumiem tā, it kā šie dokumenti nebūtu bijuši iesniegti."

10 2002. gada 14. oktobra vēstulei bija pievienots paskaidrojums par pierādījumiem, kas sniedzami iebildumu pamatojumam, un tajā bija sniegts šāds paskaidrojums:

"Tulkojumi: gadījumā, ja ir nepieciešams reģistrācijas apliecības (vai jebkura cita līdzvērtīga dokumenta) tulkojums procesa valodā, iebildumu iesniedzējam ir jāiztulko visi dokumenti, kuru saraksts norādīts iedaļā [Pierādāmie fakti] saistībā ar iepriekš minētās Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punktu, atkārtojot standarta virsrakstus katram no šiem dokumentiem, kas ir nepieciešams, lai skaidri un nepārprotami identificētu informācijas, uz ko tajos ir atsauce, saturu. Nav jātulko vienīgi tās administratīvās norādes, kas neietekmē iebildumus."

11 Noteiktajā termiņā, kas beidzās 2003. gada 15. februārī (skat. iepriekš 9. punktu) prasītāja neiesniedza nedz papildu faktus, nedz pierādījumus, nedz apsvērumus.

12 2003. gada 10. aprīlī Iebildumu nodaļa prasītājai nosūtīja otra procesa ITSB dalībnieka apsvērumus un norādīja:

"Vēršam uzmanību uz to, ka iesniegt jaunus apsvērumus vairs nav iespējams. [ITSB] dara Jums zināmu, ka tas pieņems lēmumu, ar ko noraidīs iebildumus kā nepamatotus, tādēļ ka [ITSB] noteiktajā termiņā netika iesniegti pierādījumi par agrākajām tiesībām. Gadījumā, ja Jūs nepiekrītat šim secinājumam, pēc lēmuma pieņemšanas Jums būs iespēja iesniegt apelācijas sūdzību (Regulas Nr. 40/94 57. panta 2. punkts)."

13 2003. gada 14. aprīlī prasītāja, atbildot uz ITSB vēstuli, iesniedza reģistrācijas apliecību, kas agrāk bija iesniegtas franču valodā, tulkojumus angļu valodā.

14 2003. gada 11. jūnijā ITSB Iebildumu nodaļa noraidīja iebildumus. Tā uzskatīja, ka prasītāja nebija iesniegusi vajadzīgos dokumentus, lai pamatotu agrākās tiesības, uz ko balstījās iebildumi. Tā neņēma vērā 2003. gada 14. aprīlī iesniegtos tulkojumus sakarā ar to, ka tie bija iesniegti pēc termiņa, kāds noteikts, lai pierādītu iebildumu pamatotību. Tā norādīja, ka prasītāja bija izvēlējusies angļu valodu kā procesa valodu, ka viņa zināja, ka atbilstoši 17. noteikuma 2. punktam Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulā (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu Nr. 40/94 (OV L 303, 91. lpp.), bija jāiesniedz dokumentu tulkojums un ka viņai tika noteikts termiņš, lai iesniegtu faktus, pierādījumus, apsvērumus un tulkojumus atbilstoši Regulas Nr. 2868/95 20. noteikuma 3. punktam, 16. noteikuma 3. punktam un 17. noteikuma 2. punktam.

15 2003. gada 5. augustā prasītāja iesniedza apelāciju par Iebildumu nodaļas lēmumu. Pamatojot rakstveida paziņojumu, kurā izklāstīti tās apelācijas motīvi, tā atkārtoti pievienoja reģistrācijas apliecības ar tulkojumiem angļu valodā.

16 2004. gada 19. aprīlī ITSB Apelāciju otrā padome noraidīja prasītājas iesniegto apelāciju, pieņemot lēmumu R 479/2003-2 (turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums"). Apelāciju padome uzskatīja, ka Iebildumu nodaļa pamatoti noraidījusi iebildumus, nepārbaudot lietu pēc būtības, tādēļ ka prasītāja tai noteiktajos termiņos nebija iesniegusi reģistrācijas apliecību tulkojumus. Tā konstatēja, ka Iebildumu nodaļa bija pienācīgi informējusi prasītāju par tulkojumiem izvirzītajām prasībām un iespējamajām sankcijām to neievērošanas gadījumā, tomēr prasītāja noteiktajā termiņā nebija ne iesniegusi šos tulkojumus, ne arī lūgusi piešķirt papildu termiņu. Visbeidzot, tā kā nepieņemamus noraidīja rakstveida paziņojumam, kurā izklāstīti apelācijas motīvi, pievienotos reģistrācijas apliecību tulkojumus, pamatojot ar to, ka tie tika iesniegti pēc Iebildumu nodaļas atbilstoši Regulas Nr. 2868/95 17. noteikuma 2. punktam un 20. noteikuma 2. punktam noteiktā termiņa.

Lietas dalībnieku prasījumi

17 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

18 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

— gadījumā, ja Apstrīdētais lēmums tiek atcelts, piespriest otram procesa Apelāciju padomē dalībniekam atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

19 Pamatojot savu prasību, prasītāja būtībā izvirza trīs atcelšanas pamatus. Pirmais ir Regulas Nr. 40/94 un Regulas Nr. 2868/95 normu pārkāpums saistībā ar apelācijas procesa devolutīvo iedarbību (*effet dévolutif*) procesā Apelāciju padomē. Otrais ir vispārējā principa par vienlīdzīgu attieksmi pārkāpums. Izvirzot trešo pamatu, prasītāja norāda uz labas pārvaldības principa pārkāpumu un Regulu Nr. 40/94 un Nr. 2868/95 "jēgas" neizpratni.

Lietas dalībnieku argumenti

20 Izvirzot savu pirmo pamatu, prasītāja uzskata, ka Apstrīdētajā lēmumā ir pārkāptas normas attiecībā uz Apelāciju padomes kompetenci. Tā atsaucas uz Regulas Nr. 40/94 divpadsmito apsvērumu, kā arī uz 57. panta 1. punktu un

74. panta 2. punktu, tāpat arī uz Regulas Nr. 2868/95 49. noteikuma 2. punktu un 50. noteikuma 1. punktu. No šīm normām izrietot, ka Apelāciju padome īsteno pilnīgu un neatkarīgu lēmuma pieņemšanas funkciju attiecībā uz Iebildumu nodaļu. Tās veiktā kontrole neesot vienkārši apstrīdētā lēmuma tiesiskuma pārbaude, bet, ņemot vērā apelācijas procesa devolutīvo iedarbību, Apelāciju padomei ir pilnībā no jauna jāpārbauda sākotnējais pieteikums un jāņem vērā savlaicīgi iesniegtie pierādījumi.

21 Prasītāja uzskata, ka Apelāciju padomei, pamatojoties uz Regulas Nr. 2868/95 49. noteikuma 2. punktu un 50. noteikuma 1. punktu, būtu jāpaziņo prasītājai par visām nepilnībām saistībā ar dokumentu paziņošanu vai tulkojumu iesniegšanu. Attiecīgi tā norāda, ka šajā lietā Apelāciju padome, kura bija saņēmusi tulkojumus otrreiz, kad tie bija pievienoti pielikumā rakstveida paziņojumam, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums, nebija viņai ziņojusi ne par kādiem sarežģījumiem. Prasītāja uzskata — ja nebūtu iespējams no jauna izskatīt apelāciju un dokumentus, tā rezultātā Iebildumu nodaļai būtu atļauts ieņemt nostāju, kas kaitētu iebildumu iesniedzējam; tādējādi tā veicinātu apelācijas iesniegšanu, pilnībā apzinoties, ka šīs apelācijas iznākums Apelāciju padomē nebūs veiksmīgs. Nelūdzot prasītājai novērst konstatētās nepilnības, Apelāciju padome esot liegusi tai iespēju efektīvi īstenot vienu no prasību veidiem.

22 ITSB uzskata, ka Apelāciju padome, noraidot tai iesniegtos tulkojumus, nav pieļāvusi nekādu tiesību kļūdu.

23 ITSB uzskata, ka Pirmās instances tiesas 2003. gada 23. septembra spriedumu lietā T-308/01 *Henkel*/ITSB — *LHS* (UK) ("KLEENCARE") (*Recueil*, II-3253. lpp.) nevar interpretēt kā tādu, kas lietas dalībniekam, pamatojot iebildumus, atļauj iesniegt Apelāciju padomei faktus un pierādījumus pirmo reizi vai attiecīgā gadījumā — otro reizi, lai gan šis lietas dalībnieks nav ievērojis termiņu, kāds viņam bija noteikts šo faktu un šo pierādījumu iesniegšanai Iebildumu nodaļā.

24 ITSB uzskata, ka termiņi, kas noteikti saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 16., 17., 20. noteikumu un 22. noteikuma 1. punktu, bija obligāti termiņi. Gadījumā, ja, kā tas ir šajā lietā, sods par šāda termiņa neievērošanu ir tiesību zaudēšana termiņa imperatīvā rakstura dēļ, ITSB nevarētu izmantot rīcības brīvību, kas tam izriet no Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta, lai pieņemtu vai noraidītu pierādījumus, kas nav iesniegti laicīgi. Šādu secinājumu nodrošinot pats iepriekš minētā 74. panta 2. punkta teksts, kas esot piemērojams tikai gadījumā, ja pierādījumi netika iesniegti "laicīgi", nevis gadījumā, ja tie tika iesniegti "ārpus termiņa".

25 ITSB uzskata, ka apelācijas sūdzību iesniegšana apelāciju padomēm nevar izraisīt Iebildumu nodaļas noteikto termiņu pārskatīšanu. Šāds risinājums veicinātu procesu pagarināšanu, kas kaitē tiesiskās drošības principam, kurš veidojot daļu no procesa beigšanas saprātīgā termiņā. ITSB uzskata, ka apelācijas sūdzības iesniegšanai nevar būt atpakaļejošs spēks, kas ļautu neitralizēt sekas, ko rada pirmajā instancē sākotnēji noteikto termiņu neievērošana. Pretējā gadījumā izrādītos, ka normām par termiņiem nav iedarbības. Šāda interpretācija esot atbilstoša Pirmās instances tiesas 2002. gada 23. oktobra sprieduma lietā T-388/00 *Institut für Lernsysteme*/ITSB — *Educational Services* ("ELS") (*Recueil*, II-4301. lpp., 29. punkts) jēgai.

26 ITSB pamato tulkojumu nepieņemamību arī ar nepieciešamību ievērot tiesību uz aizstāvēšanos principu un lietas dalībnieku procesuālo līdzekļu vienlīdzības principu. Tas uzskata, pirmkārt, ka reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs tiesības uz aizstāvēšanos prasa, lai tas iebildumu procesa sākumā spētu pārliecināties par agrāko tiesību, uz ko balstās iebildumi, esamību un to aizsardzības precīzu apjomu, kas šajā lietā neesot noticis. Otrkārt, tiktu pārkāpts lietas dalībnieku procesuālo līdzekļu vienlīdzības princips, ja tad, kad iebildumi noraidīti, iebildumu iesniedzējs *a posteriori* varētu novērst dokumentu neiesniegšanu. Iebildumu iesniedzējs, kas pieļāvis neuzmanību, nevar attaisnot savu bezdarbību ar pienākumu ievērot tā

tiesības tikt uzklausītam. Faktiski šādas tiesības esot izsmeltas ITSB noteikto termiņu izbeigšanās brīdī, izņemot ārkārtas apstākļus, tādus kā materiāla rakstura neiespējamība iesniegt faktus vai pierādījumus noteiktajā termiņā vai jaunu faktu vai pierādījumu atklāšana procesa laikā.

27 ITSB uzskata — fakts, ka starp Iebildumu nodaļu un apelāciju padomēm pastāv funkcionālā turpinātība, neatļauj ierobežot tiesības uz aizstāvēšanos otram procesa ITSB dalībniekam. Gluži pretēji, funkcionālā turpinātība prasot identisku procesuālo noteikumu attiecībā uz termiņiem pieņemšanu, kas nozīmē, ka termiņu neievērošanas juridiskās sekas paliek spēkā procesā Apelāciju padomē.

28 ITSB apstrīd, ka Regulas Nr. 2868/95 49. noteikuma 2. punkts nosaka apelāciju padomēm pienākumu paziņot prasītājai par nepilnībām attiecībā uz tulkojumiem. ITSB uzskata, ka no Pirmās instances tiesas judikatūras 2002. gada 13. jūnija spriedumā lietā T-232/00 *Chef Revival USA*/ITSB — *Massagué Marín* ("Chef") (*Recueil*, II-2749. lpp.) izriet, ka pienākums informēt par paziņojuma par iebildumiem nepilnībām attiecas tikai uz nepilnībām, kas ietekmē prasības pieņemamību, izņemot tās, kas attiecas uz lietas būtību. ITSB (iebildumu nodaļām un apelāciju padomēm) neesot pienākums informēt iebildumu iesniedzēju par nepilnībām saistībā ar agrāko tiesību pierādījumu vai tā tulkojumu, kas ir iebildumu nosacījumi pēc būtības.

Pirmās instances tiesas vērtējums

29 Regulas Nr. 40/94 62. panta 1. punkts paredz, ka Apelāciju padome var vai nu darboties tās instances kompetences jomā, kas atbildīga par apelācijai nodoto lēmumu, vai nodot lietu šai instancei turpmākai izskatīšanai. No šīs normas, kā arī no Regulas Nr. 40/94 jēgas izriet, ka Apelāciju padomei, lai pieņemtu lēmumu par

apelāciju, ir tāda pati kompetence kā instancei, kas pieņēmusi apstrīdēto lēmumu, un ka tās pārbaude aptver visu lietu tādu, kāda tā ir lēmuma pieņemšanas brīdī.

30 No šī panta un pastāvīgās judikatūras izriet arī, ka starp dažādām ITSB nodaļām, proti, pārbaudītāju, Iebildumu nodaļu, Preču zīmju piešķiršanas nodaļu un Juridisko daļu, un Anulēšanas nodaļu, no vienas puses, un apelāciju padomēm, no otras puses, pastāv funkcionālā turpinātība (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *KLEENCARE*, 25. punkts, un tajā minēto judikatūru).

31 No šīs funkcionālās turpinātības starp dažādām ITSB instancēm izriet, ka apelāciju padomēm, no jauna izskatot lēmumus, ko pieņēmušas ITSB nodaļas, lemjot pirmajā instancē, ir pienākums pamatot savu lēmumu ar visiem faktiskajiem un tiesību apstākļiem, ko lietas dalībnieki izvirzījuši vai nu procesā tajā nodaļā, kura lēma pirmajā instancē, vai apelācijas procesā (iepriekš minētais Pirmās instances tiesas spriedums lietā *KLEENCARE*, 32. punkts; 2005. gada 1. februāra spriedums lietā T-57/03 *SPAG*/ITSB — *Dann* un *Backer* ("HOOLIGAN"), Krājums, II-287. lpp., 18. punkts, un 2005. gada 9. novembra spriedums lietā T-275/03 *Focus Magazin Verlag*/ITSB — *ECI Telecom* ("Hi-FOCuS"), Krājums, II-4725. lpp., 37. punkts).

32 Tādējādi apelāciju padomes var, izņemot vienīgi Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktā noteikto gadījumu, apmierināt apelāciju, pamatojoties uz jauniem faktiem, ko izvirza lietas dalībnieks, kurš iesniedzis apelācijas sūdzību, vai arī, pamatojoties uz tā iesniegtiem jauniem pierādījumiem (Pirmās instances tiesas 2003. gada 3. decembra spriedums lietā T-16/02 *Audi*/ITSB ("TDI") (*Recueil*, II-5167. lpp., 81. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *KLEENCARE*, 26. punkts). Apelāciju padomju veiktā kontrole neaprobežojas ar apstrīdētā lēmuma tiesiskuma pārbaudi, bet, ņemot vērā apelācijas procesa devolutīvo iedarbību (*effet dévolutif*), tā ir visas lietas jauna izvērtēšana, tādēļ apelāciju padomēm pilnībā no jauna jāpārbauda sākotnējais pieteikums un jāņem vērā savlaicīgi iesniegtie pierādījumi.

33 Pretēji tam, ko ITSB apgalvo attiecībā uz *inter partes* procesu, funkcionālās turpinātības esamība starp dažādām Biroja instancēm nenozīmē, ka lietas dalībniekam būtu nepieņemami, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu, procesā Apelāciju padomē atsaukties uz jauniem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, kas nav bijuši iesniegti nodaļai, kas izskata lietu pirmajā instancē. Gluži pretēji, funkcionālās turpinātības rezultātā lietas dalībnieks ir tiesīgs procesā Apelāciju padomē atsaukties uz šādiem apstākļiem (iepriekš minētais Pirmās instances tiesas spriedums lietā *Hi-FOCuS*, 37. punkts). ITSB apgalvojums nozīmētu noliegt Apelāciju padomes vispārējo kompetenci, kas tai piemīt lietas izskatīšanā.

34 Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkts, saskaņā ar kuru ITSB veic faktu pārbaudi pēc savas iniciatīvas, paredz divus ierobežojumus. Pirmkārt, lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīviem reģistrācijas atteikuma pamatojumiem, ITSB aprobežojas ar to faktu pārbaudi, kas izriet no lietas dalībnieku izvirzītajiem pamatiem un prasījumiem. Otrkārt, šī panta 2. punkts piešķir Birojam pilnvaras izvēles kārtībā neņemt vērā pierādījumus, ko lietas dalībnieki nav iesnieguši "laicīgi".

35 Savukārt no funkcionālās turpinātības, kas raksturo saikni starp ITSB instancēm, izriet, ka apelācijas izskatīšanas procesos Apelāciju padomē jēdziens "laicīgi" ir jāinterpretē kā tāds, kas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniegšanai paredzēto termiņu, kā arī termiņiem, kas noteikti attiecīgā procesa laikā. Tā kā šis jēdziens ir piemērojams visos ITSB notiekošajos procesos, tad termiņa, ko pierādījumu iesniegšanai noteikusi nodaļa, kas izskata lietu pirmajā instancē, paiešanai nav nozīmes, izlemjot jautājumu par to, vai šie pierādījumi tika "laicīgi" iesniegti Apelāciju padomei. Tātad Apelāciju padomei ir pienākums ņemt vērā tai iesniegtos pierādījumus neatkarīgi no fakta, vai tie tika vai netika iesniegti Iebildumu nodaļai.

36 Nevar pieņemt ITSB apgalvojumu, saskaņā ar kuru jēdziens "laicīgi" nesakrīt ar jēdzienu "ārpus termiņa" un termiņš, ko Iebildumu nodaļa noteikusi, pamatojoties uz Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 1. punktu, traucē piemērot Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu un rada šķērsli rīcības brīvībai, ko šī norma piešķir ITSB. Faktiski, pirmkārt, no judikatūras izriet, ka Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkts piešķir ITSB rīcības brīvību ņemt vai neņemt vērā elementus, kas iesniegti pēc termiņa beigām (Pirmās instances tiesas 2004. gada 8. jūlija spriedums lietā T-334/01 *MFE Marienfelde*/ITSB ("HIPOVITON"), Krājums, II-2787. lpp., 57. punkts). Otrkārt, ITSB tēze nozīmētu dot priekšroku īstenošanas regulas normām pretēji skaidrām vispārējās regulas normām.

37 Šajā lietā netiek apstrīdēts, ka prasītāja konkrēto reģistrācijas apliecību tulkojumu procesa valodā ir iesniegusi pēc termiņa, ko tai bija noteikusi Iebildumu nodaļa, tomēr Apelāciju padomei šos dokumentus tā ir iesniegusi savu rakstveida paskaidrojumu, kuros izklāstīts apelācijas pamatojums, pielikumā.

38 Līdz ar to, tā kā prasītāja Apelāciju padomei bija iesniegusi apstrīdētos dokumentus savu rakstveida paskaidrojumu pielikumā Regulas Nr. 40/94 59. pantā noteiktajā četru mēnešu termiņā, to iesniegšanu nevar uzskatīt par novēlotu Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta izpratnē. Tādēļ Apelāciju padome nevarēja atteikties ņemt tos vērā (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Hi-FOCuS*, 38. punkts).

39 Šajos apstākļos ITSB atsauce uz iepriekš minēto spriedumu lietā *Chef*, kurā runa bija nevis par Apelāciju padomei iesniegtiem pierādījumiem, bet gan par jautājumu, vai Iebildumu nodaļai bija pienākums paziņot iebildumu iesniedzējam par nepilnību, kas izpaužas kā agrākas valsts preču zīmes reģistrācijas apliecības tulkojuma neiesniegšana šim nolūkam noteiktajā termiņā, uz lietu neattiecas. Turklāt minētajā lietā, ņemot vērā, ka iebildumu iesniedzēja tulkojumu nebija iesniegusi arī pēc termiņa beigām, Pirmās instances tiesa neuzskatīja par vajadzīgu spriest par

jautājumu, vai un kādā mērā ITSB, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu, var ņemt vērā faktus vai pierādījumus, kas ir iesniegti pēc to iesniegšanai noteiktā termiņa beigām (iepriekš minētais spriedums lietā *Chef*, 63.–65. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *Hi-FOCuS*, 39. punkts).

40 Tāpat nevar atbalstīt ITSB atsauci uz iepriekš minēto spriedumu lietā *ELS* attiecībā uz agrākās preču zīmes izmantošanas pierādījumu iesniegšanu Iebildumu nodaļai pēc ITSB noteiktā termiņa beigām, jo gadījumā, ja pierādījumi Apelāciju padomei ir iesniegti termiņā, Apelāciju padomei, izskatot apelāciju, ir pienākums tos ņemt vērā (iepriekš minētais spriedums lietā *KLEENCARE*, 32. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *Hi-FOCuS*, 40. punkts).

41 Pretēji tam, ko apgalvo ITSB, jaunu pierādījumu pieņemšana Apelāciju padomē nekādi nepārkāpj reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja tiesības uz aizstāvēšanos, ja viņš var pārliecināties par agrāko tiesību, uz ko balstās iebildumi, esamību un to aizsardzības precīzu apjomu. Ja šie dokumenti ir ietverti debatēs tikai apelācijas procesā, reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja tiesības uz aizstāvēšanos nav pārkāptas, ja viņš atbilstoši Regulas Nr. 40/94 61. panta 2. punktam var apstrīdēt agrāko tiesību esamību vai apjomu procesā Apelāciju padomē.

42 Šajā lietā otrs procesa ITSB dalībnieks savos 2002. gada 4. oktobra rakstveida paskaidrojumus, kas iesniegti Iebildumu nodaļai, ir sniedzis savus paskaidrojumus par lietas būtību pat pirms tam, kad ITSB tikai lūdza prasītāju iesniegt iebildumu pierādījumus procesa valodā, un nav sūdzējies par to, ka nav saprotamas prasītājas iesniegtās reģistrācijas apliecības, kas sastādītas franču valodā. Ievērojot iepriekš minēto, ITSB nevar apgalvot, ka otrs procesa ITSB dalībnieks nevarēja pārliecināties

par agrāko tiesību, uz ko balstās iebildumi, esamību un to aizsardzības precīzu apjomu. Ir pamats secināt, ka šajā lietā tulkojumu pieņemamība apelācijas procesā nav nodarījusi kaitējumu otra procesa ITSB dalībnieka tiesībām uz aizstāvēšanos vai lietas dalībnieku procesuālo līdzekļu vienlīdzības principam.

43 Turklāt nevar atbalstīt ITSB argumentu, saskaņā ar kuru gadījumā, ja lietas dalībnieki faktus vai pierādījumus pirmo reizi varētu iesniegt vēl arī Apelāciju padomē, Kopienas preču zīmju reģistrācijas process būtiski ieilgtu. Gluži pretēji, Apelāciju padomē iesniegtā papildu tulkojuma nepieņemšanas sekas ir šīs procedūras paildzināšana (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Hi-FOCuS*, 42. punkts).

44 No tā izriet, ka, neņemot vērā dokumentus, ko prasītāja iesniedza Apelāciju padomē Regulas Nr. 40/94 59. pantā noteiktajā termiņā, Apelāciju padome nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, veicot pārbaudi, vai pastāv sajaukšanas iespēja, un pārkāpusi minētās regulas 74. pantu (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Hi-FOCuS*, 43. punkts).

45 Tomēr ir jāizvērtē sekas, kurām jāizriet no šīs tiesību kļūdas. Faktiski saskaņā ar pastāvīgo judikatūru procesa pārkāpums ir pamats visa lēmuma vai tā daļas atcelšanai tikai tad, ja ir konstatēts, ka gadījumā, ja šī pārkāpuma nebūtu, apstrīdētajam lēmumam varētu būt atšķirīgs saturs (Tiesas 1980. gada 29. oktobra spriedums apvienotajās lietās no 209/78 līdz 215/78 un 218/78 *Van Landewyck* u.c./Komisija, *Recueil*, 2111. lpp., 47. punkts, un 1986. gada 23. aprīļa spriedums lietā 150/84 *Bernardi*/Parlaments, *Recueil*, 1375. lpp., 28. punkts; Pirmās instances tiesas 2000. gada 6. jūlija spriedums lietā T-62/98 *Volkswagen*/Komisija, *Recueil*, II-2707. lpp., 283. punkts, un 2006. gada 5. aprīļa spriedums lietā T-279/02 *Degussa*/Komisija, Krājums, II-897. lpp., 416. punkts). Turklāt no Regulas Nr. 40/94 63. panta 2. un 3. punkta, aplūkojot tos kopsakarā, izriet, ka

apelāciju padomju lēmumu ir iespējams atcelt vai grozīt tikai tad, ja lēmums ir prettiesisks pēc būtības vai formas (Pirmās instances tiesas 2002. gada 12. decembra spriedums lietā T-247/01 *eCopy*/ITSB ("ECOPY"), *Recueil*, II-5301. lpp., 46. punkts).

46 Šajā lietā nevar izslēgt, ka pierādījumi, ko Apelāciju padome nepamatoti atteicās ņemt vērā, var būt tādi, kas var grozīt Apstrīdētā lēmuma saturu, bet Pirmās instances tiesai nav pienākums aizstāt ITSB, vērtējot attiecīgos pierādījumus.

47 Līdz ar to Apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, neizskatot citus pamatus.

Par tiesāšanās izdevumiem

48 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ITSB spriedums nav labvēlīgs, tam jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītājas prasījumiem.

49 ITSB prasījums, lai otram procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniekam — *Novomarket*, piespriež atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus gadījumā, ja Apstrīdētais lēmums tiks atcelts, ir jānoraida. Faktiski Reglaments neparedz iespēju piespriest atlīdzināt kādā instancē radušos izdevumus lietas dalībniekam, kurš nav iestājies lietā Pirmās instances tiesā, kā tas ir šajā lietā attiecībā uz *Novomarket*.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

1) **atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju otrās padomes 2004. gada 19. aprīļa lēmumu lietā R 479/2003-2;**

2) **piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.**

Cooke García-Valdecasas Labucka

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2006. gada 11. jūlijā.

Sekretārs

E. Coulon

Priekšsēdētājs

R. García-Valdecasas